

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

76. P-2105/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Jasni Golubić, u pravnoj stvari tužitelja VLADISLAV LONČAR iz Zagreba, Zmajanska ulica 27, OIB 19004319649, kojeg zastupa punomoćnica Zorica Škopić, odvjetnica u Zagrebu, Ljubljanska 44, protiv tuženika INDIRA CVEK (ranije Kačić – do 11. studenog 2016; ranije Lončar – do 11. ožujka 2014.) iz Zagreba, Dubrovačka 30, OIB 11726833325, kojeg zastupa punomoćnica Bojana Ivanišević, odvjetnica u Zagrebu, Pavla Hatza 30, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 9. ožujka 2021. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 21. travnja 2021.

p r e s u d i o j e

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“Utvrđuje se da je tužitelj Vladislav Lončar iz Zagreba, Čiovska 29a, OIB: 19004319649, imatelj 100% poslovnog udjela društva INDI-LON d.o.o., Zagreb, Sjeverna 2/a1, OIB: 90989809719, MBS: 080099272, upisanog u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu.

Nalaže se tuženoj da tužitelju izda ispravu kojom tužitelju izričito dozvoljava upis prava da bude imatelj 100% poslovnog udjela društva INDI-LON d.o.o., Zagreb, Sjeverna 2/a1, OIB: 90989809719, MBS: 080099272, upisanog u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu u knjigu poslovnih udjela društva te da o toj promjeni obavijesti registarski sud, sve to u roku od 8 dana, u suprotnom će ova presuda zamijeniti istu.”

II Nalaže se tužitelju, u roku od 8 (osam) dana nadoknaditi tuženici troškove parničnog postupka u iznosu od 19.375,00 kn.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka u daljnjem iznosu od 15.000,00 kn.

riješio je

Utvrđuje se da je tužba povučena u odnosu na zahtjev za utvrđenje da su tužitelj i tužena imatelji svaki u 50% poslovnih udjela društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb, Čiovska 29 a, OIB 85646343526, MBS 080637969 kao i u odnosu na zahtjev da sud izda nalog tuženoj da tužitelju izda ispravu kojom mu izričito dozvoljava upis prava na 50% poslovnih udjela društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb.

Obrazloženje

Tužitelj Vladislav Lončar je dana 13. studenog 2013. podnio tužbu protiv tužene Indire Lončar radi utvrđenja da poslovni udio društva INDI-LON d.o.o. Zagreb, MBS 080099272 predstavlja njegovu vlastitu imovinu odnosno da je isti "imatelj 100% poslovnog udjela" tog društva, zatim radi utvrđenja kako su udjeli trgovačkog društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb, MBS 080637969 bračna stečevina tužitelja i tužene, i to svakog u jednakim omjerima, uz nalaganje tuženoj da tužitelju izda ispravu kojom mu izričito dozvoljava upis na 100% poslovnih udjela društva INDI-LON d.o.o. Zagreb te upis na 50% poslovnog udjela društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb.

U tužbi u bitnom navodi da je bračna zajednica tužitelja i tužene trajala u razdoblju od 1990. do 2012., uz napomenu da je brak razveden presudom poslovni broj P2-1876/2010 od 7. veljače 2012. koja je postala pravomoćna istog dana.

Nadalje se ističe da je 1992. po dogovoru supružnika osnovano društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb i da ga je osnovao tužitelj na ime tužene (koja je slovila samo kao formalni vlasnik), iz razloga što se tužitelj uključio kao branitelj u Domovinski rat. Tužitelj tvrdi da je društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb bilo u mirovanju do 1997. odnosno do usklađenja s odredbama ZTD-a. Također tvrdi da je društvo INDI-LON d.o.o. poslovalo isključivo njegovim novčanim sredstvima, kako vlastitim tako i onim dobivenim od roditelja. Pojašnjava na koji način se došlo do novaca kojima je putem društva INDI-LON d.o.o. Zagreb financirana izgradnja zgrade u Zagrebu, Čiovska 29a (kat.čest.br. 2657/2 k.o. Trnje) te taksativno navodi posebne dijelove predmetne nekretnine koji su ostali u vlasništvu društva INDI-LON d.o.o. Zagreb. Tužitelj naglašava da tužena, iako upisana kao imatelj poslovnog udjela, nije imala nikakve stvarne veze sa društvom niti je bila na bilo koji način uključena u njegovo poslovanje. Poziva se i na nekretninu na adresi Zmajanska 27, Zagreb (kat.čest.br. 2657/1 k.o. Trnje) također u vlasništvu društva INDI-LON d.o.o. Zagreb. Iz historijata tužbe nadalje proizlazi da zajedničku imovinu parničnih stranaka čine poslovni udjeli trgovačkog društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb, osnovanog za vrijeme trajanja bračne zajednice. Tužitelj tvrdi da je tim društvom "poslovala" tužena, ali da je on vršio ulaganja.

Tužbi prileži presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P2-1876/2010 od 7. veljače 2012. (list 7 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb od 30. ožujka 2012. (list 8 spisa), Ugovor sklopljen dana 21. veljače 2002. između Kate i Stjepana Lončara s jedne strane te Vladislava Lončara s druge strane vezano uz nekretninu u Novom Zagrebu, Poljudska 9, sa preslikom izvatka iz zemljišne knjige za kat.čest.br. 145/6 upisane u zk.ul.br. 923 k.o.

Hrašće, potvrdom po čl. 59 Zakona o javnom bilježništvu te izjavama Vladislava Lončara od 20. ožujka 2002. i 1. svibnja 2002. kojima potvrđuje primitak iznosa od 10.000,00 EUR (list 9 do 13 spisa), Predugovor o kupoprodaji nekretnina sklopljen dana 29. studenog 2001. između Krešimira Supine kao prodavatelja te Indire i Vladislava Lončara kao kupaca (list 14 spisa), prijepis izvotka iz zemljišne knjige za kat.čest.br. 2657/2 upisane u zk.ul.br. 4372 k.o. Trnje (list 15 spisa), prijepis izvotka iz zemljišne knjige za kat.čest.br. 2657/1 upisane u zk.ul.br. 2522 k.o. Trnje (list 16 spisa), djelomični izvadak iz sudskog registra za društvo UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb (list 17 spisa), izjava Đurđe Ilijaš kao direktora društva LIRA 1993 d.o.o. Zagreb od 27. travnja 2012. (list 18 spisa), konto kartica financijskog poslovanja društva INDI-LON d.o.o. Zagreb (list 19 do 21 spisa) te preslika prijave za upis u sudski registar predlagatelja društva INDI-LON d.o.o. Zagreb radi upisa promjene člana uprave – direktora i izmjene Izjave o usklađenju sa priložima uz istu i ovosudnim rješenjem poslovni broj Tt-10/3318-2 od 24. ožujka 2010. (list 22 do 29 spisa).

Odgovor na tužbu sadržan je u podnesku tužene zaprimljenom na ovom sudu dana 14. studenog 2014. Tužena ne spori postojanje bračne zajednice sa tužiteljem u razdoblju od 22. prosinca 1990. do 7. veljače 2012., ali napominje da je ista faktično prestala postojati početkom 2010. Ističe da je zahtjev za razvod braka podnesen sporazumno, nakon dogovora o tome da će njihovo zajedničko dijete živjeti s tuženom i nakon dogovora o podjeli imovine. Tužena tvrdi da je u sklopu tog dogovora društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb ostalo u njezinom vlasništvu te da je od 10. ožujka 2010. (od kada datira sporazumni zahtjev za razvod braka) ona direktor tog društva. Iz opisanog razloga neosnovanim smatra navode tužitelja o tome da je ona samo formalni vlasnik društva INDI-LON d.o.o. Zagreb, a da je tužitelj stvarni vlasnik odnosno da je sva imovina stečena isključivo vlastitim sredstvima tužitelja. Pojašnjava da je društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb predstavljalo njihovu bračnu stečevinu, da su sve u braku stvorili u dogovoru i zajedničkim radom te da su oboje uz zajedničku imovinu unijeli i dio svoje vlastite imovine. Također drži netočnim navod tužitelja da se nekretnina od Krešimira Supine kupila isključivo njegovim novčanim sredstvima, a potom prodala i s novcem od prodaje financirala izgradnja stambenog objekta u Čiovsjoj, budući da je uvidom u predmetni kupoprodajni ugovor vidljivo da je isti kupljen i upisan u jednakim suvlasničkim omjerima na ovdje tužitelja i tuženu.

Nadalje spori navode vezane uz financijski dogovor između tužitelja i članova njegove obitelji te iznosi historijat njihovog poznanstva i vođenja poslova u društvu INDI-LON d.o.o. Zagreb. Poziva se na okolnost vođenja postupka radi isplate iznosa od 120.000,00 kn u kojem je društvo INDI-LON d.o.o. jedno od parničnih stranaka, a glede kojeg tužitelj nije pokazao nikakav interes. Tvrdi da je pozadina pokretanja ovog postupka od strane tužitelja u tome što je pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Ps-21/2013 dana 7. siječnja 2013. podnesena tužba protiv tužitelja radi iseljenja od strane društva INDI-LON d.o.o. Zagreb, i to sve uslijed postojanja dogovora o potrebi iseljenja tužitelja iz nekretnine odnosno useljenja tužene sa djetetom u istu. Tužena nadalje pojašnjava na koji način i kada je vršila ulaganje vlastitih sredstava u poslovanje društva INDI-LON d.o.o. za vrijeme trajanja bračne zajednice.

Vezano uz dio zahtjeva kojim se traži utvrđenje da poslovni udio društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb predstavlja bračnu stečevinu parničnih stranaka u jednakim omjerima, tužena se istom u cijelosti protivi te naglašava da je društvo UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb preuzela u studenom 2011. od tadašnjeg vlasnika Tomaža Lehpamera, a kada stranke više nisu bile u faktičnoj bračnoj zajednici. Tvrdi da tužitelj u tom društvu nikad nije bio imatelj udjela niti direktor, uz napomenu da "u trenutku kupnje trgovačkog društva stranke više nisu živjele u posvemašnjoj zajednici interesa bračnih drugova koja se očituje kroz seksualnu, psihičku i ekonomsku zajednicu".

Odgovoru na tužbu prileži rješenje Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba, Odjel za građanska stanja Grada Zagreba od 5. ožujka 2014. (list 94 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra od 10. studenog 2014. za društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb (list 95 i 96 spisa), Ugovor o darovanju sklopljen između Sonje Schmitt (ranije Brozičević) kao darovatelja i Indire Lončar kao daroprimatelja dana 11. travnja 1994. (list 97 spisa), Ugovor o prodaji sklopljen između Indire Lončar kao prodavatelja i Danice Jergović kao kupca dana 20. travnja 1994. (list 98 spisa), rješenje Ministarstva financija – porezne uprave od 29. travnja 1994. (list 99 spisa), kupoprodajni ugovor sklopljen između Sonje Schmitt kao prodavatelja i Miroslava Rubčića kao kupca dana 10. lipnja 1996. (list 100 spisa), izjava Sonje Schmitt od 20. rujna 2013. (list 101 spisa), presuda Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-3302/97 od 11. listopada 1997. (list 102 do 104 spisa), presuda i rješenje Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ-3056/99 od 21. rujna 1999. (list 105 i 106 spisa), rješenje Općinskog suda u Zagrebu poslovni broj Pn-7369/99 od 30. listopada 2000. (list 107 spisa), neslužbena kopija izvatka iz knjige položenih ugovora za poduložak broj 4063 k.o. Trnje (list 108 i 109 spisa) te djelomični izvadak iz sudskog registra ovog suda za društvo UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb (list 110 i 111 spisa).

Dana 23. travnja 2020. tužitelj je odredio tužbeni zahtjev na način da se isti odnosi samo na društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb, sve obzirom na činjenicu da je društvo UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb brisano iz ovosudnog sudskog registra (Tt-16/38552-1 od 21. prosinca 2016.) odnosno konačno postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelj traži utvrđenje da je imatelj 100% poslovnog udjela društva INDI-LON d.o.o. kojeg je, prema podacima iz sudskog registra, imatelj tuženica.

Cijeneći rezultate dokaznog postupka, i to kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku - 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 70/19 – dalje: ZPP), ovaj sud je zaključio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Prema odredbi čl. 219 ZPP svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

U smislu citirane odredbe svaka je stranka dužna dokazati istinitost svojih tvrdnji pa ukoliko u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva.

Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlažu dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za svoj uspjeh u parnici.

Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja (čl. 221a ZPP).

Ta pravila obavezuju sud da uzme za nedokazanu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

Obzirom na sadržaj konačno postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelj u odnosu na trgovačko društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb ne traži utvrđenje da poslovni udio istog predstavlja bračnu stečevinu parničnih stranaka (kao što je tražio u odnosu na poslovni udio društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb) već traži utvrđenje da je imatelj 100% poslovnog udjela društva INDI-LON d.o.o. kojeg je, prema podacima iz sudskog registra, imatelj tuženica. Sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. ZPP-a) te je vezan činjenicama iznesenim u postupku.

Neovisno o navedenom, nesporno je da je društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb osnovano 1992. odnosno nakon sklapanja braka između stranaka 1990.

S tim u vezi se navodi da su u pogledu prava vlasništva bračnih drugova na bračnoj stečevini mjerodavni propisi koji su na snazi u vrijeme stjecanja imovine. Stoga bi se na odnos parničnih stranaka u konkretnom slučaju primjenjivale odredbe Zakona o braku i porodičnim odnosima ("Narodne novine" broj 11/78, 28/78, 45/89 i 59/90; u daljnjem tekstu: ZBPO) te odredbe Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93; u daljnjem tekstu: ZTD), sve ukoliko bi u smjeru utvrđenja bračne stečevine postojao zahtjev odgovarajućeg sadržaja.

Također, odredbom čl. 271. ZBPO-a propisano je da je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe od te imovine, njihova zajednička imovina. Na imovinu stečenu do stupanja na snagu Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 162/98) ne vrijedi presumpcija da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini (čl. 253. st. 1. Obiteljskog zakona).

Iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3111/2016 od 1. rujna 2016. koja prileži spisu, a kojom je preinačena ovosudna odluka o mjeri osiguranja u predmetnoj pravnoj stvari (poslovni broj Ovr-106/16 od 31. ožujka 2016.) na način da je prijedlog za određivanje privremene mjere ocijenjen neosnovanim, između ostalog proizlazi da predlagatelj osiguranja (ovdje tužitelj), prema stanju spisa uzimajući u obzir tvrdnje stranaka i izvedene dokaze, nije učinio vjerojatnim da poslovni udjel trgovačkog društva INDI-LON d.o.o. predstavlja u cijelosti njegovu posebnu imovinu, već da isti predstavlja zajedničku imovinu stranaka.

Dakle, predlagatelj osiguranja (tužitelj) do pravomoćnosti odluke o mjeri osiguranja, nije učinio vjerojatnim da poslovni udjel predstavlja (u cijelosti) njegovu posebnu imovinu. Unatoč takvom sadržaju odluke suda drugog stupnja nije došlo do promjene tužbenog zahtjeva u odnosu na poslovni udio društva INDI-LON d.o.o. Zagreb odnosno do promjene postavljene vrste pravne zaštite.

Prema odredbi čl. 278. st. 1. ZBPO-a bračni drugovi mogu sporazumno podijeliti zajedničku imovinu tako da odrede suvlasničke dijelove u čitavoj ili u jednom dijelu imovine, ili na pojedinoj stvari, kao i da svakom bračnom drugu pripadnu pojedine stvari ili prava iz te imovine. U tom smislu poslovni udio se može podijeliti na dva ili više poslovnih udjela na način da se stranke sporazume o omjerima njihovih idealnih dijelova, a što ne može učiniti sud već samo član društva odlukom skupštine. Društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb sastoji se od jednog poslovnog udjela.

Na ročištu održanom dana 9. ožujka 2021. konstatirana je u zapisnik činjenica da je nad društvom INDI-LON d.o.o. Zagreb otvoren stečajni postupak, i to rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-695/2019 od 8. srpnja 2020. Upis otvaranja stečajnog postupka izvršen je u sudskom registru ovog suda rješenjem poslovni broj Tt-20/15756 od 9. srpnja 2020.

Napominje se da je iz stanja sudskog registra za društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb razvidno da je tužena imatelj jednog poslovnog udjela nominalnog iznosa od 22.600,00 kn.

Kao što je iznijeto u odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koja prileži spisu, zatim u odluci PŽ- 5789/2019 od 21. prosinca 2020., ali i u drugim odlukama toga suda, poslovni udjel nije stvar već ukupnost prava i obveza koji pripadaju određenom članu društva. Poslovni udjel je vezan uz temeljni ulog, a temeljni ulog ne mora biti razmjeran poslovno udjelu, jer se društvenim ugovorom može drugačije odrediti (čl. 409. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08 i 137/09; dalje: ZTD), a zbog čega se tužbenim zahtjevom niti ne može tražiti utvrđenje u kojem je poslovni udjel vezan uz temeljni kapital društva. Svaki poslovni udjel čini samostalnu ukupnost prava i obveza imatelja tog poslovnog udjela (čl. 412. st. 2. ZTD-a).

U predmetnoj pravnoj stvari tijekom postupka, a obzirom da je tek 22. travnja 2020. tužitelj povukao tužbu glede poslovnog udjela društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb na kojem je tražio utvrđenje ovlaštenja koja se vežu uz bračnu stečevinu, izvedeno je nekoliko personalnih dokaza.

Na ročištu održanom dana 6. studenog 2015. izveden je dokaz saslušanjem tužitelja. Iz njegova iskaza proizlazi da je društvo INDI-LON d.o.o. osnovano 1991., ali da je do 1997. bilo u mirovanju odnosno da nije bilo nikakvog poslovanja. Tužitelj navodi da je sa tuženom dogovorio da otvore trgovačko društvo te da je tužena sredila svu dokumentaciju vezanu uz osnivanje, uključivo bila i upisana kao vlasnik društva, jer je on bio na ratištu. Iz njegova iskaza proizlazi da je on osobno pomalo počeo raditi 1997. kao i to da je 2000. ili 2001. prodao svoju osobnu imovinu stečenu prije braka za iznos od 50.000,00 DEM (stan od 170 m² i podrum sa garažom iste površine u Velikom Polju, Poljudska 9), a sa kojim novcima je društvo započelo gradnju nekretnina. Tužitelj pojašnjava poslovni odnos društva sa Krešom Supinom i Mladenom Rebićem odnosno način financiranja izgradnje objekta u Čiovskoj 29a i Zmajanskoj 27. Navodi da je u određenom razdoblju bio direktor društva, da nije imao saznanja o svom opozivu te da je tužena raspolagala sredstvima sa računa društva. Istakao je da su tužena i on imali dogovor da će se mirno rastati i podijeliti imovinu, ali da oko imovine vezane uz ovaj spor nisu postigli nikakav dogovor. Tužitelj je također naveo da plaća režijske troškove za nekretnine koje su u vlasništvu društva te da je nakon njihovog razilaženja on isključivo kontaktirao sa knjigovođom društva jer su on i tužena dogovorili da društvo ostaje njemu. Pojasnio je i što čini njegovu imovinu stečenu prije braka te čijim sredstvima je kupljen bager 1997. za izvođenje radova kojima se društvo bavilo (tvrdi da to nije bilo za iznos od 20.000,00 DEM koji je tuženoj dala njezina majka, već je da je bager platio on sredstvima koja je stekao radom u fušu). U preostalom dijelu iskaz tužitelja prožet je informacijama koje nisu od utjecaja za donošenje odluke o postavljenom tužbenom zahtjevu.

Sud je iskazu tužitelja pristupio vrlo oprezno, imajući u vidu njegov osobni odnos prema onome što iskazuje. Uočeni su elementi kontradiktornosti obzirom da je prvotno naveo da je postojao dogovor o podjeli imovine stečenoj za vrijeme braka koji nije uključivao poslovne udjele, da bi potom naveo da su on i tužena dogovorili da društvo ostaje njemu. Dio iskaza koji se odnosi na izvršena ulaganja u društvo odnosno kupnju imovine nad kojom bi vlasnička prava imalo društvo nije potkrijepljen nikakvim dokazima u spisu. Iz iskaza tužitelja razvidno je postojanje teških razmirica sa tuženom (prijava "za kazneno djelo prijetnja smrću i za obiteljsko nasilje").

Na ročištu održanom dana 1. veljače 2016. izveden je dokaz saslušanjem tužene. Ista je navela da je emotivna veza sa tužiteljem otpočela 1987. te da su po odsluženju vojnog roka tužitelj započeli živjeti zajedno u Velikom Polju u kući njegovih roditelja. Tužena ističe da su 1996. "odlučili aktivirati" INDI-LON d.o.o. i počeli se baviti građevinarstvom kao i to da je sredstva za bager kupljen u listopadu 1996. za iznos od 20.000,00 DEM dala njezina majka. Navela je da su oboje radili u društvu, s time da je tužitelj bio direktor dok je ona vodila knjige, sastavljala ponude, troškovnike, nabavljala materijal i vodila kompletnu administraciju. Tužena tvrdi da je osim 20.000,00 DEM dobivenih od majke u društvo uložila sredstva koja je dobila prodajom stana od 24 m² 1994. (72 mil. HRD) i sredstva dobivena od osiguranja 1990. u postupku naknade štete. Pojasnila je da su od strane društva sagrađene dvije kuće na Trnju te da je nakon prodaja u vlasništvu društva ostalo zemljište u Zmajanskoj i dva stana u Čiovskoj 29. Prema iskazu tužene INDI-LON d.o.o. je radio do 2008. kada je došlo do krize u građevinarstvu odnosno da od tada ne posluje. Iz njezina iskaza također proizlazi da su se ona i tužitelj dogovorili da će se razvesti i da će INDI-LON d.o.o. ostati njoj sa svim dugovima i potraživanjima, pri čemu tužitelj neće plaćati alimentaciju, kao i to da će se nakon nekog vremena ona i sin useliti u stan u Čiovskoj 29. Međutim, kako tužitelj nije izlazio iz stana ističe da je podnijela tužbu radi iseljenja, a tužitelj ovaj spor. Tužena je nadalje iznijela na koji način su vođeni poslovi u društvu i od strane kojih osoba, dok nema saznanja da bi tužitelj iz svojih sredstava vršio plaćanja na ime troškova režija, poreza i doprinosa.

Jednako kao i iskazu tužitelja, sud je i iskazu tužene pristupio vrlo pažljivo imajući u vidu osobni odnos iste prema predmetu spora. U navodima tužene nema elemenata kontradiktornosti, iako ni tužena nije dostavila u spis isprave iz kojih bi bilo vidljivo stjecanje imovine društva.

Na ročištu održanom dana 20. velječe 2020. saslušana je svjedokinja Kata Lončar. Iz iskaza iste proizlazi da je njezin sin bio u braku sa Indirom Lončar, i to od 22. prosinca 1990., ali se ne sjeća točno kada su se razveli. Svjedokinja je prvenstveno napomenula da sa sinom slabo kontaktira. Vezano uz saznanja o društvu INDI-LON d.o.o. Zagreb iskazala je da je isto osnovao njezin sin zajednički sa bivšom suprugom te je istakla: "Mi smo im pomogli (ja i moj suprug) jer su oni bili bez ičeg. Prodali smo kuću na Žitnjaku i dio novaca koji smo dobili od prodaje kuće smo dali njima da oni rade s tim novcem što žele, bilo za kuću ili za firmu". Tvrdi da prodaja kuće datira iz 1995. ili 1996. godine. Svjedokinja je mišljenja da se sastavljao neki ugovor prilikom predaje novaca dobivenih od prodaje kuće i da njezin sin ima taj ugovor, a glede samog darovanja navela je da je isti bio u dva navrata (prvi puta kod Vatroslava Lisinskog, a drugi puta u Praškoj). Iz iskaza svjedokinje također proizlazi da je postojao dogovor partijskih stranaka da zajedno osnuju trgovačko društvo jer je njezin sin bio na ratištu, dok je snaha bila kod kuće i čuvala trudnoću, a da je samo društvo osnovano po povratku sina s ratišta te da su im oni dali novce.

Navela je da prije 2002. sinu nije davala veću svotu novaca osim što mu je dala novce za auto. Svjedokinja je iskazala kako se sjeća da joj je bivša snaha rekla da će prijaviti njezinog sina u društvu INDI-LON d.o.o. na minimalnu plaću jer je on u međuvremenu ostao bez posla, zatim da se sjeća da im je dala novce za auto te da se sjeća da su sin i bivša snaha kupili parcelu nakon prodaje stančića koji su imali i počeli graditi. Nema saznanja čime se bavi društvo INDI-LON d.o.o., samo se sjeća da su kupovali neke bagere. Navela je da su sin i bivša snaha puno od nje skrivali, a da se ona nije htjela miješati u njihov život.

Utvrđivanje činjenica putem svjedoka može biti opterećeno raznim objektivnim i subjektivnim nedostacima i pogreškama koji mogu ozbiljno dovesti u pitanje kvalitetu pribavljenih informacija. Iako je iskaz saslušane Kate Lončar iskren, ista nema točnih saznanja kako o terminu osnivanja tako ni o poslovanju društva koje je predmet postupka.

Uvidom u ugovore i drugu pisanu dokumentaciju koja prileži spisu, ovaj sud ne može izvesti zaključak da su stvari ili sredstva stečena bilo darovanjem bilo kupoprodajom od trećih osoba, neovisno da li je stjecatelj tužitelj ili tužena ili oboje, u nekoj povezanosti sa osnivanjem društva INDI-LON d.o.o. Zagreb. Činjenica je da su parnične stranke sagradile objekat na kat.čest.br. 2657 k.o. Trnje (vidljivo iz Ugovora od 29. studenog 2001. sa Krešimirom Supinom), međutim spisu ne prileže dokazi o povezanosti tog objekta sa pojedinačnim unosom stvari i prava u društvo INDI-LON d.o.o. Zagreb. Posebice, a obzirom na pravna pravila o teretu dokazivanja, iz isprava koje prileže spisu nije vidljivo da je tužitelj vlastita sredstva uložio u osnivanje društva INDI-LON d.o.o. Zagreb, tim više što osnivanje datira od 1996. godine (tužitelj utuženje temelji na sredstvima dobivenim od roditelja po osnovi Ugovora od 21. veljače 2002).

Dakle, tužitelj tijekom postupka nije dokazao da mu poslovni udio društva INDI-LON d.o.o. pripada u cijelosti i temeljem koje osnove niti je na adekvatan način tražio da mu sud pruži pravnu zaštitu eventualnim zahtjevom na utvrđenje postojanja ovlaštenja na poslovnom udjelu trgovačkog društva INDI-LON d.o.o. Zagreb, s pozivom na institut bračne stečevine, budući da poslovni udio tog društva predstavlja cjelinu upisanu na tuženu kao imatelja.

Donijeti presudu znači odrediti njen sadržaj odnosno izreći odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Isto tako, sud rezultat izvedenih dokaza cijeni slobodno, po svom uvjerenju. Sudac je odgovoran za provođenje, uključujući po službenoj dužnosti, svih postupaka koji su nužni za utvrđenje istine i stvarne prirode spora u odnosu na činjenice koje bi trebale biti poznate.

Također, ukoliko je ocjena suda da određeni dokazni prijedlog nije potreban za utvrđenje relevantnih činjenica, tada će se kroz obrazloženje odluke koja je donesena izložiti razlog takvog postupanja i primijeniti odgovarajuća pravnu normu na konkretno činjenično stanje. U smislu navedenog, a obzirom na sadržaj postavljenog tužbenog zahtjeva, ovaj sud je na ročištu održanom dana 9. ožujka 2021. zaključio glavnu raspravu uz ocjenu da bi predloženo dopunsko saslušanje stranaka na predložene okolnosti i svjedoka koji se u dotadašnjem tijeku postupka nisu odazvali pozivu suda za pristup ročištu radi saslušanja, dovelo do odugovlačenja samog postupka i uzrokovanja dodatnih troškova, bez utjecaja na odluku o osnovanosti postavljenog zahtjeva.

Ponovno se ističe da sud unutar pojedinog slučaja odlučuje samo u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. st. 1. ZPP). To znači da sud nije ovlašten tužitelju dosuditi ni više od onoga što je tražio, ni nešto drugo od onoga što je tražio.

Poslovnim udjelom smatra se ukupnost prava i obveza kao jedinstvene cjeline koji pripadaju određenom članu društva pri čemu sadržaj poslovnog udjela čini skup prava i obveze člana društva, odnosno, s jedne strane članska prava koja se klasificiraju na upravljačka i imovinska prava te članske obveze. U tom smislu, pojedini poslovni udjel kao jedinstvena cjelina, a ne određeni udio poslovnog udjela, može biti npr. predmetom osiguranja i ovrhe, u kojem slučaju se radi o vanjskom odnosu između članova društva i trećih osoba.

Član društva različit je od poslovnog udjela, kao skupa članskih prava i obveza, pa se rad člana društva (fizičke osobe) u društvu i za društvo ne reflektira na njegov poslovni udio ni na njegovu vrijednost.

Poslovni udjeli u društvu su dio imovine člana društva. Kao prava koja mu pripadaju, sastavni su dio njegove imovine. Opseg sudjelovanja u društvu i vrijednost društva neposredno se odražavaju na veličinu te imovine.

Stjecanjem udjela ne postaje se vlasnikom društva niti društvo dolazi u posjed člana. Stjecatelji samo stječu članska prava u društvu. Članovi društva ostvaruju svoja članska prava prema društvu i u društvu i na tome se ograničava njihovo pravo na temelju udjela koje imaju. Član u društvo ulaže sredstva i/ili stječe prava na temelju ulaganja u društvo te on postaje članom društva u mjeri u kojoj je u njega (nešto) uložio, a ono što je uloženo ulazi u imovinu društva. Onaj koji ulaže je član društva u kojem ostvaruje članska prava, a društvo je vlasnik stvari. Dakle, član društva nije vlasnik odnosno suvlasnik onog što društvo ima.

Slijedom svega iznijetog, zaključak je ovog suda da tužitelj u predmetnoj pravnoj stvari nije dokazao osnovanost zatražene pravne zaštite (utvrđenje da je imatelj 100% poslovnog udjela društva INDI-LON d.o.o. Zagreb) pa je tužbeni zahtjev ocijenjen neosnovanim.

Prema članku 154. ZPP-a stranka koja izgubi parnicu dužna je protivnoj strani nadoknaditi parnični trošak, a prema članku 155. ZPP-a sud, prilikom odmjerenja troškova, u obzir uzima samo one radnje koje su bile potrebne za vođenje postupka.

Tijekom gotovo cijelog postupka spor se vodio oko dva trgovačka društva, društva INDI-LON d.o.o. i društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb te je tek 22. travnja 2020. povučena tužba u odnosu na društvo UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb. Stoga ovaj sud smatra da nije potrebno posebno utvrđivati osnovanost zahtjeva zatraženog podneskom tužene od 22. svibnja 2020., a kojim je ista pristala na povlačenje tužbe u odnosu na poslovne udjele društva UNIKAL STUDIO d.o.o. Zagreb, uz isticanje zahtjeva za trošak u odnosu na povučeni dio, sve imajući u vidu uspjeh tužene u sporu.

Tužitelj nije uspio u parnici, pa mu sud nije dosudio troškove.

Visina naknade tuženoj utvrđena je temeljem odredbi tbr. 7., 8. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14 i 118/14, u daljnjem tekstu: Tarifa), dok je porez na dodanu vrijednost obračunat prema tbr. 42. Tarife i Zakonu o porezu na dodanu vrijednost ("Narodne novine" broj 73/13, 99/13, 148/13, 153/13, 143/14 i 115/16).

Temeljem članka 164. ZPP-a tuženoj su priznati troškovi: sastava odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 8/1 Tarife), pristup ročištu održanom 22. svibnja 2015. u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 9/5 Tarife), pristup ročištu održanom 6. srpnja 2015., 6. studenog 2015, 1. veljače 2016., 20. veljače 2020. u iznosu od 2.500,00 kn, za svako (Tbr. 9/1 Tarife), sastav podneska od 9. prosinca 2016. i 21. svibnja 2020. u iznosu od 500,00 kn, za svaki (Tbr. 8/3 Tarife), pristup ročištu održanom 12. siječnja 2017., 04. travnja 2017., 14. lipnja 2017. u iznosu od 500,00 kn, za svako (Tbr. 9/5 Tarife), uz uvećanje za PDV u visini od 25%, kao nužni troškovi za završetak postupka pred ovim sudom.

Tužena je djelomično odbijena sa zahtjevom za pristup ročištu održanom 22. svibnja 2015. jer je isto odgođeno prije početka raspravljanja.

Tužena je djelomično odbijena sa zahtjevom za sastav podneska od 9. prosinca 2016. i 21. svibnja 2020. budući da se isti ne smatraju obrazloženim podnescima niti vrstom podneska taksativno navedenog u Tbr. 8/1 Tarife.

Djelomično je ocijenjen neosnovanim zahtjev tuženice za pristup ročištima održanim 12. siječnja 2017., 04. travnja 2017. i 14. lipnja 2017. jer se na istima nije raspravljalo o glavnoj stvari niti su se izvodili dokazi. Naime, da bi se smatralo da je na ročištu raspravljano o glavnoj stvari, potrebno je da makar jedna stranka usmeno na ročištu iznese nove navode ili obrazloži svoje do tada iznesene navode, koji se odnose na tražbinu koja je predmet raspravljanja. Također, na ročištu održanom 14. lipnja 2017. određen je zastoj postupka uslijed suglasno iskazane namjere parničnih stranaka za okončanjem spora mirnim putem, pa se ni na tom ročištu nije pristupilo raspravljanju o meritumu.

Slijedom navedenog, ukupni parnični troškovi tuženice iznose 19.375,00 kn, dok je preko tog iznosa do zahtijevanog iznosa od 34.375,00 kn, za iznos od 15.000,00 kn, zahtjev tuženice valjalo odbiti kao neosnovan.

Zagreb, 21. travnja 2021.

SUDAC
Jasna Golubić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od osam dana od dana primitka pisanog otpavka presude, odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- Odvj. Zorica Škopić, Zagreb, Ljubljana 44
- Odvj. Bojana Ivanišević, Zagreb, Pavla Hatza 30

Broj zapisa: **eb2fa-05520**

Kontrolni broj: **0fa3a-f05df-744db**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASNA GOLUBIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.